

De verbrande boom

Er was eens, in een bos hier ver vandaan, een boom die er niet zo groen en fris uitzag als de andere bomen in het bos. Ze zag eruit alsof de bliksem er eens ingeslagen was en alsof ze gestopt was met groeien – alsof iemand haar takken afgezaagd had zodat er nog maar kleine stompjes van over waren. De meeste bomen in het bos dachten dan ook dat ze dood was, omdat veel bomen nog een tijd blijven staan nadat ze het leven verloren hebben. (Dit weerspiegelt een kind dat zich afgesloten heeft vanwege trauma.) Maar ze hadden 't mis: heel diep van binnen zat er leven in de boom. De boom wist alleen niet meer hoe ze moest groeien, hoe ze prachtige bladeren kon ontwikkelen, zoals de andere bomen, omdat ze door de bliksem getroffen was en half verbrand. Soms is het namelijk zo, dat na zo'n blikseminslag of brand een boom in shock raakt en de wil opgeeft, om te groeien en te leven en te zijn zoals de andere bomen. En soms is het dan zo dat de shock, de blikseminslag of de stormen de boom doen geloven dat ze niet meer kan groeien en altijd zo moet blijven – er verbrand, lelijk en doods uitziend. (Verklaring tegenover het onbewuste waarom het zich afgesloten heeft.)

Op een dag liep er een bever door het bos. (De bever vertegenwoordigt hier een andere manier van denken en vertrouwen.) Hij dacht dat de boom dood was en begon aan de stam te knagen. "Hé..., au, stop!" riep de boom. Geschrokken keek de bever rond en zei: "Wie is daar? Wie praat er tegen mij?" "IK ben 't!" zei de boom. "Je doet me zeer! Houd op met me te bijten!" "Ik geloof mijn oren niet", zei de bever. "Je leek zo levenloos. Je leek zo dood als een pier. Je ziet er verbrand en zielig uit. Hoezo? Nou, je takken zijn afgebroken en er zit geen enkel blad meer aan je. Maar oké, ik ben een verantwoordelijke bever en ik knaag geen levende bomen om, dat voelt niet goed voor mij. Ik dacht alleen maar dat je dood was." "Ik ben niet dood", zei de boom. "Ik ben niet eens ziek." De bever keek haar verwonderd aan. "Wel, als je niet dood en niet ziek bent, hoe komt het dan dat je er zo vreselijk uitziet?"

Verdrietig zei de kleine boom: "Ik weet niet meer hoe ik groeien moet. Ik weet niet meer hoe ik blaadjes kan maken. Ik weet niet meer hoe ik er levend uit moet zien. Er zijn zoveel blikseminslagen en stormen in m'n leven geweest, dat ik 't kwijt ben geraakt, te weten hoe ik groeien kan. (Erkenning van het trauma en de gevolgen daarvan.)

Door Nancy Davis, Ph.D.
Uit: *Therapeutic Stories to Heal Abused Children* – Third Edition
© Copyright 1988.

De bever, die veel ervaring had met bomen, besloot te helpen. Hij verklaarde dat hij eerst de verbrande en afgebroken stukken van de takken zou verwijderen. Hij klom in en uit de boom, net zolang aan de aangetaste stukken knagend tot alle dode stukken weg waren en nieuw leven weer kon gaan groeien. (Boodschap aan het onderbewuste om de ongezonde patronen los te laten, die het gevolg waren van het trauma.)

De boom was verrast dat het eigenlijk bijna geen pijn deed. (Boodschap dat verandering pijn doet, maar meestal niet zo veel als verwacht.)

Vervolgens vond de bever speciale vruchtbare mest voor bomen en strooide die rondom de stam. Hij zorgde ervoor dat de boom alle nodige zonneschijn en water kreeg. (Boodschap om de zorg en nieuwe gedachten te vinden die nodig zijn om te groeien.)

In een relatief korte tijd ontdekte de boom dat ze eigenlijk wel wist hoe ze kon groeien, dat ze wist hoe ze zich kon ontwikkelen, en dat ze wist hoe ze er prachtig en vol groene blaadjes uit kon zien, net zo als de andere bomen. (Toont slachtoffers dat ze de kennis hebben die ze nodig hebben om te genezen.)

De boom liet nieuwe twijgjes en blaadjes uitspruiten, en begon te groeien en zich te ontwikkelen. Voor het eerst sinds lange tijd kon je niets meer zien van de blikseminslagen en de stormen. (Aanwijzing om te genezen zonder vast te houden aan oude wonden.) Hierna werden de boom en de bever dikke vrienden.

Omdat de bever de boom geholpen had zo mooi en gezond te worden, besloot de boom iets speciaals te doen voor de bever. (Ervaring heeft uitgewezen dat uit te reiken naar anderen het genezingsproces bevordert.) Ze vroeg de bever een speciaal vriendschapsbord te knagen. Dit bord kwam voor de boom te staan, zodat iedereen die voorbij kwam zich zou realiseren hoeveel verschil een vertrouwde vriend kan maken in de richting die je leven gaat. (Uitdaging om vrienden te vinden en sociale afzondering op te geven.)

SYMBOLLEN:

Boom: persoon, kind

Bever: wijsheid van het onderbewuste, 'anderen'

Bliksem/stormen: trauma, enigerlei ervaring van misbruik
Verbrande einden van de takken: verstoorde groei van het slachtoffer wegens het misbruik

Zon, mest, regen: liefde, zorg, positieve relatie met anderen

Groeien: gepaste ontwikkeling (sociaal, emotioneel, mentaal en fysiek).

De originele Engelstalige versie van dit verhaal (met de toelichtende teksten) staat ook op het web:
<http://www.therapeutic-stories.com/stories.html>

Herziene en aangevulde vertaling door André Roosma (<http://www.12accede.nl>), op basis van de aangevulde webversie van dit verhaal en op basis van een eerdere vertaling voor kinderen door Ria Pasman, speltherapeute.